

El centre cívic Montserrat Roig, testimoni de les lluites veïnals de Terrassa

Pepe Ruiz, Antonio Cazorla, Núria Martí, Ferran Pont i David Fernández van participar en l'activitat de "Lluites Compartides"



L'acte va aplegar una seixantena d'assistents al centre cívic Montserrat Roig. | Òmnium

El centre cívic Montserrat Roig, a Ca n'Anglada, va ser testimoni de les lluites veïnals de Terrassa amb una nova activitat de "Lluites Compartides", amb 62 assistents. La xerrada, conduïda per en Pepe Ruiz, va comptar amb l'Antonio Cazorla, per parlar de les lluites veïnals i l'associació de veïns; la Núria Martí, de les lluites sindicals; en Ferran Pont del paper de la parròquia de Sant Cristòfol i exdiputat al Parlament, i en David Fernández també exdiputat per la CUP.

L'acte el va obrir el Pepe Ruiz, resumint del que es tractava, de posar en relleu el paper que les lluites que a cada barri, en aquest cas Ca n'Anglada, van representar; de la seva transversalitat i del que es va aconseguir. Va fer un esment especial a l'acte recent de condecoració a un ministre de Franco "amb les mans tacades de sang i reclamat per la justícia argentina".

La Núria Martí va explicar el seu recorregut, com de molts altres, des de la il·lusió de poder trencar amb el poder establert fins al desengany que va suposar el pacte de la transició dins dels mateixos partits d'esquerra. Va parlar de "la culebra" quan anaven de fàbrica en fàbrica aixecant els comitès d'empresa fins a acabar al Raval, davant de l'Ajuntament, per exposar les reivindicacions del barri. També es va crear la primera comissió de dones de la ciutat on la planificació familiar era un dels temes principals.

L'Antonio Cazorla va mostrar com les associacions de veïns van representar una estructura de

barri, i de ciutat, que no existia, de tal manera que des de l'associació es creaven grups o comissions per ajudar als avis, per organitzar esport per als joves,... i evidentment per reclamar escoles, i es trobaven cada diumenge a l'espai on es pretenia que es construís l'escola. La primera va ser l'Antoni Ubac i més endavant l'Agustí Bartra. La seva decepció per com han passat els anys de la transició sense canvis importants en la manera de fer de la península Ibèrica fa que sigui irrenunciable un referèndum sobre el futur de Catalunya.

El Ferran Pont va fer un repàs de què representaven les agrupacions cristianes, especialment la parròquia de Sant Cristòfol i com donaven suport a les assemblees de l'AEG i altres moviments a favor de la democràcia. Especialment interessant va ser la presència i l'aportació del mossèn Agustí Daura, "el cura rojo", responsable de la parròquia durant aquells anys.

Finalment, en David Fernández va remarcar la importància d'actes com aquest que recorden la memòria històrica que s'ha de recuperar. Va dir que amb el referèndum de l'1 d'octubre no només es decideix el futur de Catalunya sinó que, en el marc global d'Europa, es decideix si es vol una societat marcada pel que controlen el mercat o una societat on els pobles tinguin realment la paraula. Per a ell, els joves actualment estan en una situació complicada perquè es troben abocats al consumisme però curiosament no tenen un sou per gastar, per tant, estan en un cul de sac. "Catalunya sempre ha estat lluitant, i ho ha fet sense un estat, contra un estat i amb un estat en contra, per tant, no hi ha més volta de full que votar el pròxim 1 d'octubre".

En les intervencions del públic assistent va destacar la del mossèn Agustí Daura, que malgrat l'edat i les condicions físiques, va voler estar present a l'acte. Va dir: "Sóc català espanyol i només puc ser espanyol si abans sóc català. I per canviar-ho ens toca destruir l'oligarquia de l'estat que és el mateix estat de Franco. I per tant, l'únic camí és la independència de Catalunya per fer una república catalana que es pugui estendre als altres pobles de l'estat".